

POMÁHÁME UKRAJINĚ

EVANGELICKÁ CÍRKEV METODISTICKÁ V ČESKÉ REPUBLICE

21. dubna 2022

*„Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj.
Neboť já Hospodin jsem tvůj Bůh.“*

(Izajáš 43,1.3)

Tato slova povzbuzení a útěchy říká Hospodin svému lidu. Ale myslím, že je můžeme vztáhnout i na sebe, na každého z nás. Bůh stvořil lidstvo a projevuje se v dějinách národů. Zároveň víme, že pečuje o každého jednotlivého člověka.

Když se staráme o jednu rodinu, jednu matku s dítětem, zdá se to jako kapka v moři toho, co by bylo třeba udělat. Cítíme se bezmocní tváří v tvář nesmírnému utrpení tolika lidí. Nicméně, na každé té kapce záleží. Na jednom člověku záleží.

Jsou takoví, pro které tisíce lidských životů nemá cenu. Věřím, že pro Hospodina každý jednotlivý život cenu má; a že se Bohu líbí, když podobně jako on pečujeme o každého jednotlivého člověka. Má to smysl.

Jana Křížová, farářka ECM Praha 2

Velmi Vám všem děkujeme za Vaši podporu naší snaze pomoci uprchlým před válkou na Ukrajině. Vaše finance pomáhají potřebným zde, přímo v Česku, i na Ukrajině.

Děkujeme, že i díky Vaší podpoře je to možné! Na následujících stránkách naleznete souhrn aktuálních informací z *farností a sborů*, ze *středisek křesťanské pomoci*, z *námi provozovaných zařízení pro uprchlíky* a rovněž souhrn *stavu sbírky*.

■ Co se děje ve farnostech a sborech

Farnosti a sbory ECM pomáhají Ukrajině — týden 11.–17. dubna 2022

Mikulov

V podkroví valtické fary, kde běžně ubytováváme turisty, máme ubytované dvě ženy (švagrové), které mají každá dvě děti. Podporujeme je i finančně a v zapojení do společenství.

Do mikulovského sboru v polovině března přibylo dvanáct rodinných příslušníků ukrajinské rodiny, jež je pevnou součástí naší farnosti již více než dvacet let. Zapojili se do života církve nejenom účastí, ale i zpěvem, v mládeži a také službě dětem nejen z Ukrajiny. Většina z nich se ale tento týden vrací na Ukrajinu. Modlíme se proto za jejich ochranu. Podpoříme jeden z jejich domovských sborů, který poskytuje velkou službu utečencům z východní části Ukrajiny. Narychlo uspořádaná sbírka vynesla během dvanácti hodin více než 40 tisíc korun, za které nakoupí potřebné potraviny, jež odvezou s sebou.

V Mikulově máme každou neděli odpoledne klub pro děti, který vede mladá sestra z Ukrajiny. Kromě ukrajinských dětí z Valtic se postupně přidávají i ukrajinské děti, které bydlí v Mikulově. Účastní se i několik českých dětí z naší farnosti.

Praktická pomoc i sociální kontakty probíhá na široké rovině lidí z naší farnosti.

Ctírad Hrubý, kazatel

Jihlava

Nejvíce času trávíme se dvěma rodinami (rodina Halyny a Táni), které pravidelně navštěvují naše bohoslužby.

Společně s ostatními členy našeho sboru jsme na Zelený čtvrtek uskutečnili modlitební procházku „Křížové cesty“ v nedaleké Třešti (viz foto). Pro sestru Táňu, která je členkou ukrajinského baptistického sboru, to byla nová zkušenost, za niž byla vděčná.

Již 2x proběhlo na faře modlitební setkání v ruštině, které navštívilo několik ukrajinských občanů.

Při roznášení našich nových letáčků v ukrajinštině a ruštině s nabídkou aktivit našeho sboru jsme měli možnost se s ukrajinskými občany podělit o evangelium.

Podílíme se také na pomoci s ubytováním lidí (i mimo Jihlavu), kteří utíkají před válkou, a velmi nám v tom pomáhají koordinátoři z Diakonie Apoštolské církve.

Alexandra Grace, koordinátorka

Brno

Od začátku dubna bydlí v kazatelském bytě – díky obrovskému nasazení členů brněnské farnosti a Jany Daněčkové (i její velké vstřícnosti) – maminka s dvěma dětmi a svojí matkou z Ukrajiny.

V rámci brněnské ekumeny jsme finančně podpořili zaměstnání ukrajinského misijního pracovníka pro službu krajanům.

zapsal Ctirad Hrubý, kazatel ECM Mikulov

■ Co se děje v našich zařízeních pro uprchlíky

Diakonie Evangelické církve metodistické zařizuje a organizuje ubytování pro uprchlíky ve třech objektech: dvou církevních – *rekreační dům Veselka u Vimperku*, *rekreační areál Poušť u Bechyně*, a v jednom propůjčeném – *rekreační dům Dekonty ve Vojnově Městci* (personálně zajišťuje Středisko křesťanské pomoci Ječmínek o.p.s, Žďár nad Sázavou). Koordinaci má na starosti ředitel Diakonie ECM Karel Nyerges (diakonie@umc.cz).

Diakonie ECM

Druhý osobní příběh z našich center

Jmenuji se O. a je mi 32 let. Mám syna I., kterému je 5 let. Společně s námi je zde i moje maminka, které je 52 let. Pracovala jsem ve stavební společnosti na pozici stavebního inženýra a jako druhou práci jsem vykonávala pozici vedoucího technologa při renovaci staveb, kde jsem se zabývala stavebními projekty a projektovou dokumentací.

Přijeli jsme ze Záporoží. Záporožská oblast aktuálně patří mezi nejvíce postižené a zasažené oblasti. V Záporoží a jeho okolí se odehrávaly ty nejtěžší boje, byla zde zničena 3 letiště a bombardování neunikly

ani vlakové nádraží nebo botanická zahrada. V našich domech se bohužel nenacházely bunkry ani žádné prostory, kde by se dalo při bombových útocích ukrýt, a nejbližší kryt byl vzdálen 1 km od našeho bydliště. Kryt byl velice malý, proto do něj pouštěli jen ženy a malé děti. V krytu byl ale nedostatek kyslíku a stále jsme slyšeli zvuky útoků – to vše za neustálého znění sirén, svolávajících lidi do krytů – a proto jsme se rozhodli, že se přesuneme do naší chaty u města Dnipro. I zde jsme však viděli záři vzdálených výbuchů, a navíc se každý den zvyšoval počet průletů raket, po kterých se trásly celé domy v okolí. S ostatními ženami jsme se proto nakonec po posledním průletu zvláště velké rakety rozhodly, že se s dětmi přesuneme do nějakého bezpečnějšího místa, zatímco naši muži zůstanou v domobraně.

Evakuační vlaky začaly jezdit již v prvních dnech války, 24. února, ale dostat se do nich bylo zpočátku naprosto nereálné. V jednotlivých kupé se nacházelo 20 i více lidí, chodby byly přeplněné, děti byly posouvány nad hlavami lidí, aby se jim nic nestalo, a nebyla šance se kamkoliv do vlaku nacpat. Do vlaku jsme se tedy dostali až 6. března, kdy jsme se do něj vměstnali i s dětmi takřka na poslední chvíli. Muži nebyli do vlaků ani do jejich blízkosti pouštěni, a na nástupištích tedy stály převážně ženy a děti, z nichž většina plakala. Nikdo nevěděl, kam vlaky směřují, ale v té chvíli jsme byli prostě šťastní, že ve vlaku sedíme (*O. pláče*).

Přijeli jsem do Kovele, kde nám bylo poskytnuto jídlo, a poté jsme byli nějakým štěstím nasměrováni na hraniční přechod Jahodin na ukrajinsko-polských hranicích. Nasedli jsme do autobusu, který nás přivezl až na hranice, a postavili jsme se zde do šileně dlouhé, nedozírné fronty.

Pak jsme jen čekali, až na nás přijde řada, abychom mohli překročit hranice. Děti pláčou, je zima, všichni jsou zmrzlí, je noc, přecházíme pouze pěšky. Přes hranice pouští i samotné děti bez rodičů, které se prokážou jakýmkoliv platným dokladem. Po přechodu hranic jsme byli ubytováni v nějakém táboře v Polsku. Velké díky Polákům za skvělou organizaci a zajištění ubytování. Ptali se nás, kdo kam směřujeme dál, a snažili se nám sehnat odpovídající přepravu, abychom tam nezůstávali dlouho a mohli se posunout do naší cílové stanice. Po přespaní nás jeden z dobrovolníků, Filip, odvezl přímo do Varšavy, kde nám moc pomohl a koupil nám lístky na vlak z Varšavy do Prahy. Polsko spolu s Českou republikou odsouhlasilo veškerou železniční dopravu pro ukrajinské občany zdarma. Z Varšavy do Prahy jsme jeli 9 hodin vestoje, protože vlak byl úplně plný. V prvním vagonu byla ještě možnost si sednout, a tak ze začátku, kdo to stihl, tak si sedl, jinak většina lidí stála. Ve druhém vagonu byli jen Ukrajinci a byli tam tak nacpaní, že se jim dělalo špatně a omdlávali. Snažili se nechat během jízdy trochu otevřené dveře, aby měli alespoň trochu energie z čerstvého vzduchu, ale stejně byla druhá polovina cesty opravdu velmi, velmi náročná. Nakonec jsme však v 11 hodin večer dorazili na hlavní nádraží do Prahy. Zde jsme přenocovali a ráno vyrazili vlakem do Plzně. Cestu vlakem jsme již absolvovali vsedě, nějaký hodný pán dal synovi pití. V Plzni nám další hodní lidé sehnali dopravu sem do centra. Díky Bohu jsme teď tady, všichni jsou ochotní, vstřícní a hodní, všichni se nám snaží pomoci. Za vše velké díky.

Článek byl sepsán jako autentická výpověď. Vzhledem k citlivým údajům v textu jsem se rozhodl, že nebudu uvádět skutečná jména zúčastněných, a to z důvodu možné identifikace a zneužití autenticity. Velké díky za sepsání tohoto příběhu patří také jednomu ze zaměstnanců ECM, kterého také nechci a nemohu jmenovat právě z výše uvedených důvodů.

Karel Nyerges, ředitel Diakonie ECM

■ Aktuální stav sbírky

K zajištění výše zmíněné pomoci slouží i finanční prostředky, které shromažďujeme na transparentním účtu „*Pomáháme Ukrajině*“ — 2602129572/2010. Na našich webových stránkách www.umc.cz naleznete platební bránu provázanou s tímto účtem pro možnost komfortní platby v korunách (česká mutace) a dolarech a eurech (anglická mutace). Nahlédnutí na účet naleznete [zde](#).

Stav ke dni 21. dubna 2022: Čeští i zahraniční dárci dosud zaslali dohromady 1 763 680 Kč, z transparentního účtu bylo vydáno zatím 463 150 Kč.

40 % z této částky směřovalo na humanitární pomoc přímo na Ukrajinu, **60 %** na pomoc uprchlým před válkou zde v Česku — ať už v našich zařízeních, či ve farnostech i střediscích křesťanské pomoci.

Aktuálně zálohově probíhá další potřebná pomoc a profinancování této pomoci z transparentního účtu je v běhu.

Všem dárcům velice děkujeme!

Způsob nakládání s finančními prostředky na transparentním účtu i dary ze zahraničí:

- Priority využití prostředků reagují na měnící se a vyvíjející se situaci. Vzhledem k obtížné predikci dochází v pravidelných intervalech k upřesňování strategie — se zvláštním zřetelem na efektivitu i udržitelnost naší pomoci — i vzhledem k závazku, který jsme na sebe vzali ve vztahu ke konkrétním lidem v našich zařízeních, a jejich důvěře v nás vložené.

- Hlavní prioritou je pro nás nyní zajištění a udržení pomoci těm, kteří se již svěřili do rukou naší Diakonie, farností i středisek, a rozšíření a kontinuita této pomoci. Nezapomínáme ani na přímou humanitární pomoc směřující na Ukrajinu, kde považujeme za důležité efektivně využít synergie s naší ruskou mluvící farností a přímých kontaktů na Ukrajinu i znalosti místního terénu.
- Na základě dosavadního reálného provozu probíhá vyčíslování nákladů na provoz uprchlických zařízení zřízených Diakonií. Výhledově zatím očekáváme provoz těchto zařízení minimálně po dobu následujícího půl roku. I kdyby válka skončila ihned, obnova Ukrajiny i potřeba uprchlých setrvat v zahraničí potrvá delší dobu.
- I s tímto zřetelem převádíme část prostředků přímo do Diakonie ECM — na operativně vyčleněný účet vyhrazený pro zajištění provozu našich uprchlických zařízení, a pro možnost dlouhodobějšího plánování a organizace této pomoci.
- Diakonie ECM se snaží využít též veškerých aktuálních možností finanční podpory uprchlým před válkou ze strany státu. Diakonie se rovněž snaží o provázání našich zařízení s příslušnými městskými samosprávami a získání jejich hmotné i nehmotné podpory.
- Naše farnosti i střediska křesťanské pomoci nezištně a operativně reagují na potřebu pomoci v místě jejich působení. Jedná se i o farnosti, které samy o sobě obtížně hospodaří s vyrovnaným rozpočtem. V jejich pomoci uprchlým před válkou je tedy bude nutné též střednědobě i dlouhodobě podpořit.
- Konkrétní finanční toky a využití finančních prostředků momentálně schvaluje ředitel Diakonie ECM spolu s předsedkyní Rady oblasti ECM a vedoucím kanceláře Rady oblasti ECM. Kontaktní osobou pro shromažďování případných žádostí farností, sborů a středisek křesťanské pomoci o finanční podporu v rámci transparentní sbírky je sestra Daniela Hajčiarová — pomahame.ukrajine@umc.cz.
- Veškeré vybrané prostředky jsou účelově vázány na pomoc Ukrajině. Kdyby nastala neočekávaná příznivá situace a nebylo zapotřebí dále financovat pomoc zde v Česku ani humanitární zásilky, jakékoliv případné zbylé finanční prostředky by ve spolupráci s ukrajinskou metodistickou církví šly přímo na obnovu Ukrajiny.
- Děkujeme Vám za Vaši důvěru, se kterou nám svěřujete své finanční prostředky pro pomoc potřebným. V této i pro nás nové situaci se snažíme se o co nejefektivnější i promyšlenou pomoc s dobrým a rychlým výsledkem. Děkujeme též za Vaši shovívavost při postupném upřesňování a ladění nastavených procesů a hledání nejefektivnější formy pomoci.

Vaši důvěry si velmi vážíme.

Pro případné dary ze zahraničí na naši pomoc ukrajinským uprchlíkům jsou čtyři možné cesty:

- **Platební brána** v USD a EUR na anglické verzi našich webových stránek www.umc.cz
- Zaslání daru na náš **český transparentní účet** u Fio banka a.s., zahraniční měna bude přepočítána bankou na koruny.
Identikace účtu: IBAN: CZ10 2010 0000 0026 0212 9572
BIC/SWIFT: FIOBCZPPXXX
- Zaslání daru **skrze kancelář biskupa naší Centrální konference**, Dr. Patricka Streiffa.
V rámci United Methodist Church jde o obvyklý a osvědčený způsob, jakým směřuje například podpora v rámci projektu *In Mission Together*.
- Zaslání daru na náš **USD účet** v UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia vyhrazený výhradně pro pomoc Ukrajině.
Identikace účtu: IBAN: CZ04 2700 0000 0013 8741 5749
BIC/SWIFT: BACXCZPP

*Děkujeme všem, kteří se zapojují do pomoci potřebným jak finančně,
tak i modlitbami, praktickou pomocí a svým časem a silami!*

uspořádala: Daniela Hajčiarová